

Háború

A háború zöld
és nagy,
mint földrehúzott
katonaruha,
hol a fehér
ejtőernyőket messze sodorta a szél,
nem érnek földet el.

Mert ti, kik oly mélyen vagytok a földben,
anyák veséjében
értek,
és estéként janicsárszombatot tiltók,
már hajnalban öltök,
lyukat az arcom helyén téptek,
mert ott beléphettek
hajnal agyamban.

Saját

Megmondtam
mikor a parton,
térdig vízben
állva fényképezte
Isten bárányait:

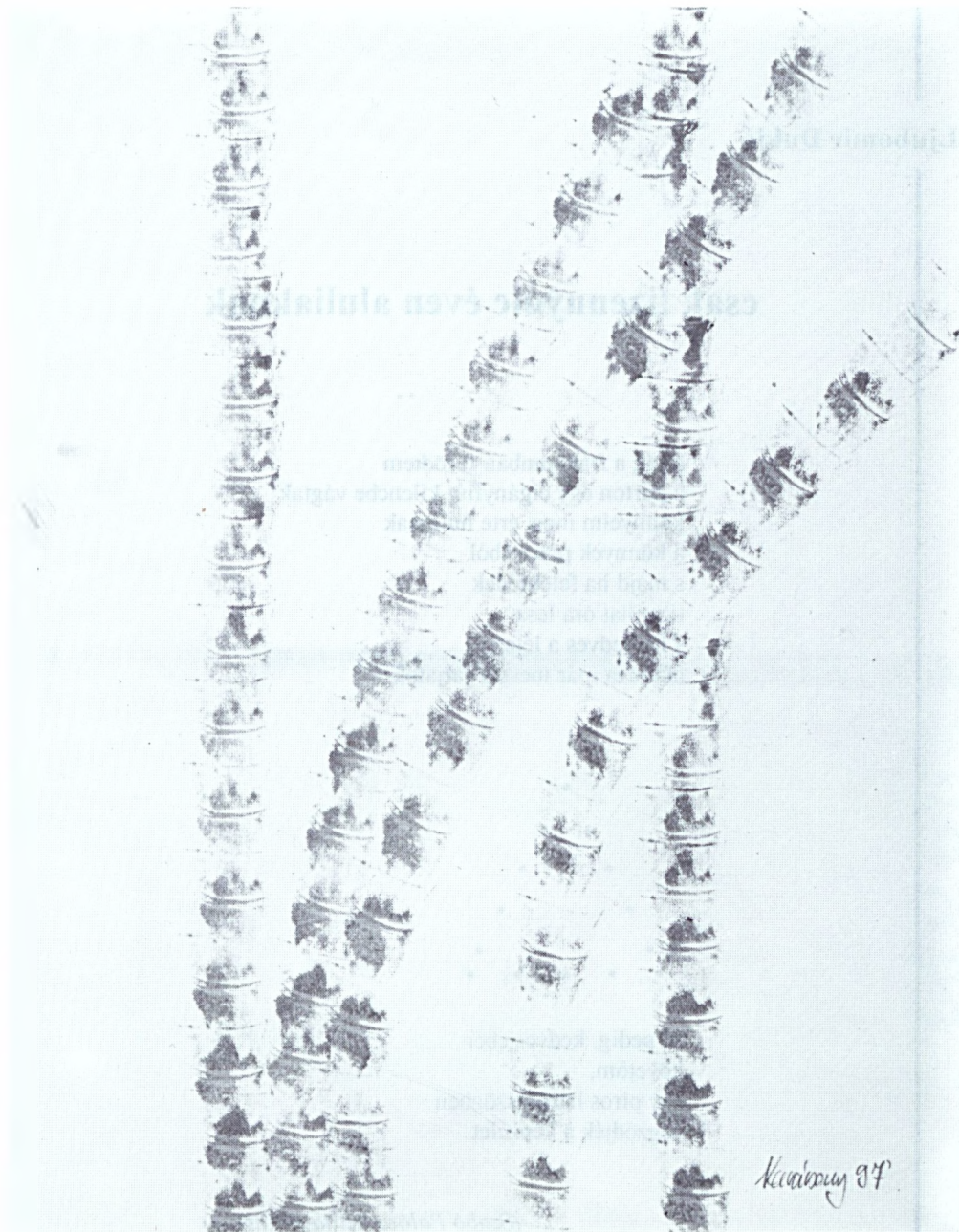
Még nem tudom átvenni.

Ábránd

Zökken az ábránd
furcsa kulcsa:
málé lovaskocsis.
Hajnalban csattintja az eget,
ha éjszaka vetett,
nappal learatja.

Büntetve mind

És mi, a fagyhalál után,
büntetve mind,
fekete szemekkel,
dermedve hallgatunk.

Karácsony Attila grafikája